

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 18. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Torino – Itálie) – Techbau SpA v. Azienda Sanitaria Locale AL

(Věc C-299/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích – Směrnice 2000/35/ES – Pojem ‚obchodní transakce‘ – Pojmy ‚dodání zboží‘ a ‚poskytnutí služeb‘ – Článek 1 a čl. 2 bod 1 první pododstavec – Veřejná zakázka na stavební práce“)

(2021/C 28/07)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Torino

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Techbau SpA

Žalovaný: Azienda Sanitaria Locale AL

Výrok

Článek 2 bod 1 první pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/EU ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích musí být vykládán v tom smyslu, že veřejná zakázka na stavební práce je obchodní transakcí, která vede k dodání zboží nebo poskytnutí služeb ve smyslu tohoto ustanovení, a spadá tudíž do věcné působnosti této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 24.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. listopadu 2020 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-371/19) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Daně – Dan z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 170 a čl. 171 odst. 1 – Vracení DPH osobám povinným k dani, které nejsou usazeny v členském státě, v němž provádějí nákupy zboží a služeb nebo dovozy zboží zatíženého daní, ale jsou usazeny v jiném členském státě – Směrnice 2008/9/ES – Prováděcí pravidla pro vracení DPH – Články 9 a 10 – Článek 15 odst. 1 – Článek 20 – Absence kopie faktury nebo dovozního dokladu – Systematické zamítání neúplných žádostí o vrácení – Odmítnutí žádat osoby povinné k dani o doplnění žádostí po uplynutí lhůty pro podání žádosti – Zásada daňové neutrality – Zásada proporcionality – Přípustnost“)

(2021/C 28/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Jokubauskaitė a R. Pethke, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: S. Eisenberg a J. Möller, zmocněnci)

Výrok

- 1) Tím, že Spolková republika Německo zamítala žádosti o vrácení daně z přidané hodnoty (DPH) podané před 30. zářím roku následujícího po období pro vrácení daně, k nimž nebyly přiloženy kopie faktur nebo dovozních dokladů vyžadované právními předpisy členského státu vrácení daně podle článku 10 směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě, aniž by nejprve žadatele požádala o doplnění žádostí, případně i po uvedeném datu, předložením uvedených kopií nebo poskytnutím relevantních informací umožňujících vyřízení žádosti, porušila zásadu neutrality DPH, jakož i užitečný účinek práva na vrácení DPH osobami povinnými k dani neusazenými v členském státě vrácení daně, a porušila tak povinnosti, které jí plynou z článků 170 a 171 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ve znění směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, jakož i z článku 5 směrnice 2008/9.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení a nahradí dvě třetiny nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.
- 4) Evropská komise ponese jednu třetinu vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 213, 24.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Heilbronn – Německo) – trestní řízení proti ZW

(Věc C-454/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Článek 21 SFEU – Právo volného pohybu a pobytu na území členských států – Zvláštní trestnost mezinárodního únosu nezletilých – Omezení – Odůvodnění – Ochrana dítěte – Přiměřenost“)

(2021/C 28/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Heilbronn

Účastnice původního trestního řízení

ZW

za přítomnosti: Staatsanwaltschaft Heilbronn

Výrok

Článek 21 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání použití právního předpisu členského státu, podle něhož je skutek, kdy rodič odmítne ustanovenému opatrovníkovi vydat dítě, které se nachází v jiném členském státě, trestně postižitelný i v případě, kdy nedojde k použití násilí, pohrůžce citelné újmy nebo lsti, zatímco v případě, že se dítě nachází na území prvního členského státu, je tento stejný skutek trestný pouze tehdy, pokud při něm dojde k použití násilí, pohrůžce citelné újmy nebo ke lsti.

(¹) Úř. věst. C 280, 19.8.2019.